

Τὰ χειρὸς
γράφει
μοσιεύμε-
να ἢ μὴ
δὲν ἀπο-
δίδονται.

ΦΡΟΥΡΟΣ

Καταχωρίζεται
ὁ στίχος εἰς
τὴν Α'. Β.
σελίδι λ. 30
εἰς τὴν Γ.
καὶ Δ. λει-
πτά 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτέα
Εν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκάδος Εἰς τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας
Κατὰ τριμηνίαν δραχ. 2. Ἐξάμηνος δρ 4. Ἑτησία δρ 7
Ἐκδίδεται κατὰ Παρασκευὴν
Συντάκτης καὶ Διευθυντής Ι. Γ. Καρύδης Οὐδὲν δημοσιεύεται δωρεάν

Φίλτατέ μοι κ. Καρύδη

Εἶθε ἀξίως παντός ἐπαίνου καὶ ἀπὸ καρδίας οἷς συγχαίρω διὰ τὰ γραφέντα εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τοῦ «Φρουροῦ» ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ τῷ ἐπιγραφομένῳ «Τὰ οἶτια τῆς Οἰκονομικῆς καχεξίας τῆς Ἐπαρχίας» ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον τῶν Λευκαδίων εἰῶν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν κερδοσκοπῶν ἐκπτώσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν διὰ τῆς ἐπισοχύντου καὶ ἀκατανομάστου ἐφευρέσεως τῆς «Προπωλήσεως». Βεβαίως τοσοῦτον βαρυσήμαντον καὶ ζωτικὸν ζήτημα διὰ τὴν Λευκάδα δὲν ἤδύνατο νὰ μὴ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ «Φρουροῦ».

Ἡ ἔκπτωσις τῆς τιμῆς τῶν οἶνων, μέχρι ποσοῦ μὴ ἀνταποκρινόμενου οὐδὲ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καλλιερχείας καὶ παραγωγῆς, ἡ εἰς βάρος τῶν οἶνοπαραγωγῶν γινομένη ἀπερίγραπτος κερδοσκοπία, ὑπὸ τὸν χεῖρισον αὐτῆς τύπον, διὰ τῆς καθιερωθείσης «προπωλήσεως» ἡ ἐκ ταύτης μαρasmus οἰκονομικῆ καχεξία καὶ ἡ καταδίκη εἰς τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον, τοῦ σκώληκος αὐτοῦ τῆς γῆς, τοῦ παριστῶντος τὸ ὑπόδειγμα τῆς φιλοπονίας, τοῦ Λευκαδίου Χωρικοῦ, τοῦ νυχθημερόν μοχθοῦντος καὶ ἐργαζομένου δὲν ἠδύνατο νὰ μείνωσι ἀπαρατήρητα μεθ' ὅλην τὴν ἐπιρρατοῦσαν χαύνωσιν, καὶ ἐνοχὸν ἀδιαφορίαν, τὴν διακρίνουσαν τὴν γενεάν μας, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ πλεόν ἡ μᾶς τοὺς Λευκαδίους, πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀπειλούσης τὸν τόπον πείνης καὶ πτωχεύσεως ἔπρεπε

νὰ ἐγερθῶμεν ἐκ τοῦ ληθάργου, ἀφύπνιζόμενοι δὲ καὶ ῥίπτοντες μακρὰν τὰ χαμαιζήλα πάθη μας, τὰς συμφεροντολογικὰς ἀντιζηλίας μας καὶ τοὺς ἐγωϊστικοὺς σκοποὺς μας, ἀπὸ κοινοῦ δὲ ὡς μία οἰκογένεια, ὑποχωροῦντες πρὸ τοῦ κοινοῦ κινδύνου, «τῆς πτώχεις καὶ τῆς πείνης» διὰ τῆς ἐνώτεως καὶ ὁμονοίας μας νὰ ἐργασθῶμεν περὶ τῆς διασώσεως τοῦ κυρίου προϊόντος τῆς Λευκάδος, περὶ τῆς ὑπέρβειός μας, περὶ τοῦ οἴνου. Ἡ Λευκάς μόνη ὀφείλει νὰ σώσῃ ἑαυτὴν, νὰ σώσῃ τὴν ὑπαρξίν της, μόνη πρέπει νὰ ἀποφύγῃ, διαθέτουςαν τὰς ἰδίας δυνάμεις, τὰ κεφάλαιά της, δηλονότι τὸν οἰκονομικὸν ὄλεθρον, μόνη ἡ ἰδίᾳ διὰ τῶν σιβαρῶν χειρῶν της πρέπει νὰ πατάξῃ τὴν αἰσχροκέρδειαν. Ἡ Λευκάς κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, εἶνε ἀδύνατον νὰ σωθῇ ἐκ τῶν ὀνύχων τῆς αἰσχροκερδείας, ἀν μὴ, εἰ κτηματῖαι κεφαλαιοῦχοι, οἱ οἶνοπαραγωγοὶ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, καὶ οἱ μὴ ἐμποροὶ κεφαλαιοῦχοι, ἐνωθῶσι εἰλικρινῶς καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τοῦ τόπου συμφέρον, ἀν μὴ ἰδρυθῇ διὰ τῆς ἐνώσεώς των ταύτης διὰ μετοχῶν κ' ἂν ὡς νῦμ. ος «Εταιρία» ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουσα τὸ νὰ ἀναλαμβάνῃ ἐπὶ μικρᾷ προμηθείᾳ ὡς παραγγελσιοδόχος τήν τι· τὸ Ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν τῶν Λευκαδίων εἰῶν, προκαλεσθῇ τὴν καταπολέμησιν τῆς κερδοσκοπίας διὰ συναγωνισμοῦ, νὰ πραγματοῦθῃ εἰς τοὺς μετόχους οἶνοπαραγωγούς τὰ ἀναγκαῖα σιτηρὰ καὶ θεῖον καὶ νὰ χρηρῇ ταῦτα ἐπὶ πιστώσει ἀ-

ναλόγως τῆς μετοχῆς των καὶ νὰ δανείζῃ εἰς χρῆμα μέχρι τριακοσίων 300 δραχμῶν, τοῦς ἀποδεδειγμένως ἔχοντας ἀνάγκας μετόχους οἶνοπαραγωγούς.

Ἡ ἰδέα αὕτη τῆς Ἰδρύσεως Ἐταιρίας τῶν οἶνοπαραγωγῶν τῆς Λευκάδος δὲν εἶνε νέα· καὶ κατὰ τὸ 1895, ὅτε ἡ κατάστασις τῆς Λευκάδος ἦτο χειροτέρα τῆς σημερινῆς, διότι ἡ τιμὴ τῶν εἰῶν εἶχε κατέλθῃ μέχρι 5—6 δραχμῶν κατὰ βαρέλαν, ὁ ἀδελφός μου καὶ ὡς οἶνοπαραγωγὸς καὶ ὡς πολίτης ἔρριψε τότε τὴν ἰδέαν ταύτην συνειργάσθῃ μετ' ἐμοῦ εἰς καταρτισμὸν τοῦ Καταστατικοῦ τοιούτης Ἐταιρίας καὶ προσεκάλεσε δι' ἐγγύπου μάλιστα προσκλήσεως δημοσιευθείσης εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Λευκάδος ὑπὸ χρονολογίαν 6 Μαΐου 1895. Διὰ ταύτης προσεκήρυξαν πάντες οἱ οἶνοπαραγωγοὶ ὅπως περυσθῶσι τὴν 21 Μαΐου 1895 ἵνα λάβωσιν γνώσιν τοῦ ὑφ' ἡμῶν Καταρτισθέντος Καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας καὶ συμετάσχωσι τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως. Δυστυχῶς ἡ προθυμία τῶν οἶνοπαραγωγῶν μας, ἥτις ἐν ἀρχῇ παρετηρήθη ζωηρά, δὲν εἰρήκεσεν ἐπὶ πολὺ, καίτοι μερικοὶ προσήλθον εἰς τὴν Δημαρχίαν Λευκαδίων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ κατ' ἀρχὴν ἀπεδέχθησαν τὴν ἰδέαν τῆς Ἰδρύσεως «Εταιρίας» τῶν οἶνοπαραγωγῶν, οὐχ ἥτιον ὅπως καὶ τοιτὴν προτάσει τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὁ εἰς ἐκ φύσους μὴ μὴν ἡ ἀνάγκη τοῦ παρὲς χρόνου καὶ μερικοῦ κακοθύλων καὶ πρὸς εὐχερῆσαν ἐπιτυχίαν καὶ πραγμάτων τῆς

Πρόβλεψις τῆς ἑταιρίας ταύτης ἀποβλέπων, ἀμέσως ἐπέβαλλε πᾶσιν πρωτοβουλίαν, ἐσχηματίσθη Μεγάλη Ἐπιτροπή, ἀπὸ τισθ' ἑστὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων προαίτων τοῦ τόπου κατ' ὄνομα, πλοῦτον καὶ ἀξίαν, ἕνα οὖτοι διὰ τῆς ὁλικῆς καὶ ἡθικῆς αὐτῶν συνδρομῆς ἀποτελέσωσι ἀσφαλὲς ἐγγύησι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἐν τούτοις καὶ τοὶ οὐκ ὀνόματι οὗτοι προτεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Λευκαδίων κ. Μαχαιρά πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, πρὸς ἐκδορὴν τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς σύστασιν αὐτῆς μετοχῶν καὶ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτούμενων νομίμων διατυπώσεων τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Ἡθικοῦ Προσώπου τῆς ἑταιρίας, οὐδαὶς ἐνεφανίσθη, καθόσον ἐξ εὐνοήτων λόγων ἡ ἰδέα κατεπόθη μὴθ' καὶ ὁ τόπος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ μὴ ἀποκτήσῃ τὸ ἱδρυματικὸν ὅπερ μόνον ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν χρεοκοπίαν.

Διότι ὑπὸ κακοβούλων ἡ ἰδέα ἐχαρκτηρίσθη ὡς Πολιτικὴ Κερδοσκοπία, καὶ συνεπῶς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔμεινε εἰς γυῖρας τοῦ κ. Μαχαιρά καὶ ἡ ἰδέα ἔκτοτε ἐγκατελείφθη.

Ἡ γνώμη μας λοιπὸν εἶε ὅτι ἡ ἱδρυσις καὶ ἡ ὑπαρξίς μὲν τοιαύτης ἑταιρίας, ὡς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐθετέθη ἡρῆ, εἶνε διὰ τὴν Λευκάδα ἡ μόνη λύσις, πολὺ περισσότερον τώρα οὕτως φεῖται βεβαίον ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἑταρίας Σύμβασις θὰ νουαγήσῃ καὶ εἰς Ἑλληνικοὺς αἰῶνες θὰ ἀποκλεισθῶν τῆς Ἑταλικῆς ἀγροῦς καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἐξουρέσεως νέων ἀγορῶν καταναλώσεως τῶν αἰῶνός μας.

Φρονούμεν ὅτι ὁ καιρὸς δὲν περιμένει ἐπὶ πολὺ, ἡ οικονομικὴ κρίσις τῆς Λευκάδος δὲν εἶε μακρὰν, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πώλης τοῦ τόπου συμπεριφέρονται πᾶσαι αἱ τάξεις, ἡ κερδοσκοπία μένει ἀγαθίνωτος καὶ ἐλευθέρως ἀπορροδομένη ὁ καιρὸς πλέον ἀπὸ βλάβης νὰ συσχεθῇ περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ νὰ ἀποφασισθῇ. Ἡ καθύστασις ἡ Δημοσιουργία.

Θέτα ὑπὸ τῆς Κερδοσκοπίας, ὑπὸ τὴν χεῖρισιν αὐτῆς τύπον, πρέκει νὰ ἐφαρμόσῃ, εἰ κεφαλαιοῦχοι κτηματῆται οὐκ ἔμποροι καὶ ἐνοικιαῖοι πάσης τάξεως, εἰ ἐπαγγελματῆται ἐν γένει ἔχουσι νὰ πάθωσι περισσότερον παντὸς ἀλλοῦ ἐκ τῆς χειροτερεύσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου ἡ πενία τῆς Λευκάδος ἀπορροδοῦν πρὸς τὴν πενίαν μεγάλων καὶ μικρῶν κεφαλαιοῦχων, ὡς, ἔλθωσι λοιπὸν οὗτοι καὶ πέραν τῆς μύτης τῶν. Ἐχούσιν τὴν δύναμιν καὶ εἰς εἰς θέκιν νὰ σώσωσιν τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν Λευκάδα ἐκ τῶν δυνάμεων τῆς κερδοσκοπίας, ὁ φείλουσι καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμπεριφέρουσι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Λευκαδίων ἐν γένει ἡ Λευκάς νὰ μὴ πτωχεύσῃ.

Ἰδοὺ ἡ ἐποχὴ τῶν ἔργων, ὅς σωσωσι τὸν τόπον αὐτὸν ἀλλήθως ἀπαπῶντες αὐτὸν κεφαλαιοῦχοι ἂν θέλωσι νὰ ὀνομαζώμεναι Σωτῆρες καὶ Εὐεργεταὶ τῆς Λευκάδος.

Ἰδοὺ ἡ ἐποχὴ νὰ φανῇσι οἱ ἀγαπῶντες τὸν τόπον. Ἡμεῖς πρῶτος θὰ τοῦ ἐπαινεσάμεν αἰσθητικῶς καὶ ὡς οἱ αἰετῆρες. Τὸ ζήτημα δὲν ἐπιδέχεται ἀντιβολὰς, ἡμεῖς εἰμεθα πρὸ θυμὸν διὰ τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς μας, νὰ συντρίβωμεν τοῦ πραγματικῶς ἐπιβουλεύοντος νὰ ἐργασθῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τῶν ὑψίστων συμφερόντων αὐτοῦ καὶ νὰ συντελέσωσι πρὸς διάσωσιν τοῦ τόπου. Ἄς προθυμοποιηθῶσι οἱ ἔχοντες καὶ ἡθικὴν καὶ ὁλικὴν δύναμιν ἀκούσαν νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς πρὸς διάσωσιν τοῦ προέδρου τοῦ συντελούντος, εἰ γενικῶς τοῦ τόπου εὐμερείαν. Διότι καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον εἶνε συμφέρον τῶν, ἄλλω, τε ὡς ἐκ τῆς ὁλικῆς εὐμερείας καὶ τῆς ἡθικῆς τῶν ὑπεροχῆς, ἀμφοτέρων ταύτων ὑπὸ τῆς Λευκάδος, χρεωγίνετα αὐτοῖς, τοῖς ἐπιβάλλουσιν τὴν ὑπεχρέωσιν ὅ μὴ ἀδιαφορήσωσιν ἐπὶ πλέον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ
ΠΑΝΑΓΟΣ
Διευθύνων.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Ἡ Λευκὴ Ἐργὴ παρελθούσα

ἀπὸ τὴν πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ Ἱπποφύτου τῶν ἑσωτερικῶν διευθετήσαν ἑπιτροπὴν, ἀποτελούμενην ἀπὸ τοῦ κ. Μαρκόπουλον ἑπιθεωρητὴν Δημοσίου ἔργων, Σιδερίδην Νομομαχανικὸν καὶ Ζούμπην Μηχανικὸν Λευκάδος.

Περὶ τούτου ἡμεῖς εὐδελίαν εἶχαμεν ἀποβλέποντες.

Καὶ παρελθόντων τὰ ἔργα ταῦτα χάρις νὰ γνωρίζωσι τῇ Λευκῇ ἑπιτροπῇ Λευκάδος, διότι τὸ Ἱπποφύτου τῶν ἑσωτερικῶν δὲν ἐνόμισεν φαίνεται, καλὸν νὰ τὴν ἐιδικεύσῃ ὅπως παρῶν κατὰ τὴν παραδοξὴν καὶ παραλῆξιν καὶ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀτελειῶν τῶν ἔργων αὐτῶν.

Καὶ διαμαρτυρήσῃ ἡ Λευκὴ ἑπιτροπὴ διὰ τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Ἱπποφύτου, πλην θὰ κἀμὲν μίαν πρόπαν εἰς τὸ νερὸν.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἠδυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν ἐν συστάσει γενομένης, ὅπερ ἔλασεν χώραν καὶ κατὰ τὴν παρὰδξιν.

Καὶ ἐπιπλέον τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν κ. Ἱπποφύτου τῶν ἑσωτερικῶν.

Ὅποιον ἡμερομηνίαν φέρει τὸ πρῶτον κολλῶν τῆς παρὰδξιν καὶ καὶ παρὰ τὴν ἑπιτροπὴν τῶν Λευκῶν ἔργων, ἀφ' ἧς ἑπιτροπῆς τῆς παραλῆξιν δὲν ἐνέργησε συγγενὸς κατὰ τὴν παραλῆξιν, ἀλλὰ κεχωρισμένως, διότι ὁ μὲν κ. Μαρκόπουλος ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν 3ῃ Νέβρου καὶ ἀνεχώρησε τὴν 11ην, ὁ δὲ Νομομαχανικὸς κ. Σιδερίδης ἀφίκετο ἐνταῦθα μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Μαρκόπουλου καὶ συνεπείρφη τὸ πρωτόκολλον.

Δὲν εἶνε πλαστὸν τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ὅποιανδήποτε ἡμερομηνίαν καὶ ἀ φέρῃ.

Τὴν ἀπορίαν αὐτὴν ἀμείδιος εἶνε νὰ μὲν λύσῃ ὁ κ. Ἱπποφύτης τῶν ἑσωτερικῶν.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ
ΛΙΜΕΝΙΚΟῦ
ΤΑΜΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γενομένην συνεδρίσιν τῆς Λιμενικῆς ἑπιτροπῆς, ἐψηφίσαν αὐτὴ ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸν ταῦθα Μηχανικὸν κ. Ζούμπην ἐπὶ δύο μῆνας, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ὑποτίθεται ὅτι θὰ διαρκέσῃ ἡ μελέτη

διὰ τὴν ἀνύρυσιν, μηνιαίως ἐφ' ἑκατομμύριον δραχ. 220 καὶ διαγράψκην ὅλην δραχ. 30, ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 250 διακόσται πεντήκοντα.

Δὲν ἀμφισβιλλομεν ὅτι ἡ ἐφορμαστὴς αὐτῆς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου θὰ παρατείνῃται, ἐφ' ὅσον θὰ παρατείνῃται καὶ ἡ κατ' οἰκονομικὸν ὅσον ἡ ἐπιθεώρησις ἐγένετο τὸ ἔργον μελέτη διὰ τὴν διὰφύκα.

Ὁ κ. Ζούμπης ἐψήφισεν ὅπως τὴν χορηγήσῃ ἀπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ ἰδιαίτερον ποσὸν δι' ἐνοίκιον, διότι ζῶν τῷ ἀρχεῖ φέρειται ἐκτὸς τοῦ ὅπερ ἐν Λαμβάνεται παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὁ αὐτὸς Μηχανικὸς θὰ λάβῃ δραχ. διακοσίας ὀγδοήκοντα ἐννέα (ἰσθ. 239) δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ἀπὸ Πόρου μέχρι Λευκάδος.

Τὸ κοινὸν τῶν 1200 δραχ. τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἱπποφύτου τῶν ἑσωτερικῶν ἐψήφισθη διὰ τὴν μελέτην τοῦ Ἀῦλακος ἐξηγητήσῃ ὁλοκληρῶν. Καὶ εἰς ἄλλα λοιπὸν μετ' ὕψους, ἀφ' οὗ αὐτὴ ἡ εὐλογημένη μελέτη ἐξακολουθεῖ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν τῆς Λιμενικῆς ἑπιτροπῆς, προσετέθη διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Φραφίου αὐτῆς μηνιαία δαπάνη δραχ. 30 καὶ δωρίσθη καὶ ἄλλος Γραμματεὺς, κατενεμήθη δὲ ὅλον τὸ κοινὸν τοῦτο καὶ τοιοῦτο ὅπως οἰονομήθησαν καὶ εἰς δύο καὶ ἀπὸ τοῦδε θὰ ἔχωμεν δύο Γραμματεῖς.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν ἐν ἑκ τῶν μελῶν τῆς Λιμενικῆς ἑπιτροπῆς νομίζον, φαίνεται, εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, εἶνε ἀνεπαρκὲς, προτείνοντες ὅπως διορισθῶσι καὶ ἑτεροὶ τρεῖς ὑπαλλήλοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ἑλθόν καὶ νὰ βοηθῇ τὸν κ. Τελώνιον κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν Λιμενικῶν φόρων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΟΝΟΤΕΛΕΣ

ρων, εἰ δὲ ἑτεροὶ δύο θὰ ἐπιβλέπουν εἰς τὴν παραλίαν. Μετὰ δὲ ἄλλους λόγους ἔαν διορισθῶσι καὶ οἱ προτεινόμενοι ὑπαλλήλοι, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον θὰ πληρῶνται μὴ ναισὶς διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ δραχ. τετρακοσίας ὀγδοήκοντα, ἐνῶ εἰς καὶ μόνος ὑπαλλήλος θὰ ἔρκει ὅπως διεξαχθῇ ἀπασαν τὴν ὑπηρεσίαν. Καὶ ἐπομένως τὸ μόνον καθήκον τῶν ὑπαλλήλων τούτων θὰ εἶνε νὰ λαμβάνωσιν ἐκάστη πρώτῃν ἡμέραν τῶν μηνῶν τὸν μισθὸν τῶν, κατὰ δὲ τὰς ἄλλας νὰ κοπανοῦν ἀέρα!

Μετὰ ἐπὶ ἄλλους, εὐλογημένοι, ἐάν τὸ πτωχὸν αὐτὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὁ Θεὸς τὸ ἔκαμεν ὄλβιον καὶ δὲν ἔλαβε νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν τοιαύτην παράδοξιν οὐκ ἔλαβεν τὸν χόρηματόν, τὸ ὁποῖον συναθροίσει εἰς τὸ Ταμεῖον ὁ ἔξω τοῦ Λευκάδος, ἡμεῖς ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ καὶ καθὼς φορολογούμενοι, Σὺς λέγομεν οἱ δύνασθαι νὰ διαθέτῃτε ὅπως θέλετε τὰ ἑδικά σας χρήματα, οὐχὶ ὅπως καὶ τὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐκτὸς ἔαν ἐπιβλήτῃ νὰ τὸ μεταβλήτῃ εἰς φιλικὸν ἠρωτικὸν ἡρώτασμα.

ΛΗΞΤΕΙΑ

Ὅλας αἱ κατὰ καιροὺς Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις σκέπτονται μόνον πῶς νὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς πολίτας τοὺς ἀποτελούντας τὸ πρῶτον τῶν Ἑλληνικῶν Βασιλείων μετὰ τοὺς φόρους, τοὺς μὲν ἐπαχθεύουσιν πᾶν δὲ, οὐδέποτε ὅμως εἴκομαι νὰ λάβωσι δρακίνα μετὰ ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, δὲ καὶ φυγόδοκοι, ἐξ ἐκείνων οἱ ἀποδοὶ μετ' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ἅτινα διέπραξαν μένουσιν ἀκαταδίωκτοι τῇ ἀνοχῇ τῶν ἡμετέρων, εἰσέλθοντες εἰς τὴν εἰς χωρίον Λαζαράτου τῶν Ἑσπέρων οἰκίαν τοῦ Σωκράτους Λαζαράτου δι' ἐντόμων ἀπελθόντων τὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΟΝΟΤΕΛΕΣ

διέταξαν ὅπως, τὰς, δώσῃ 2,000 δραχμάς. Ὁ δυστυχὴς Λαζαράτος βλέπων τόσας κείνας Ἑσπέρους ἐναντίον του, τὰς εἰδοσε δραχ. 214, τὴν μόνην περιουσίαν τὴν ὅποιαν εἶχε καὶ αὐτὸν ἐσώθη.

Δὲν εἶνε πρώτη φορά καθ' ἣν διαπράττονται τοιοῦτον εἶδους ἐγκλήματα ἀναμεινόμενον μόνον νὰ ἴδωμεν πότε θὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις οἱ καὶ ἡ ἑπαρχία Λευκάδος ὅτι ἡμεῖς τὸ Ἑλληρικὸν Βασίλειον καὶ οἱ οὐδὲν ἔμπροσθεν εἰς Κυβερνήτην ὀρθοπρονοῦσαν καὶ ζητοῦσαν νὰ φέρῃ τὸν χρυσὸν αἰῶνα νὰ ἀνέχῃται νὰ λαμβάνωσιν χώραν τέτοια χάρις.

Ὁ Στρατιώτης ἔξω
Λιζόμενος.

Ὁ στρατιώτης καλεῖται εἰς τὰ ὅπλα ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν Βασιλείαν καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κοράτους καὶ ἐξαπαλῇ τοὺς πολέτας ἀπὸ τῶν ἑσωτερικῶν ἢ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ὡς τοιοῦτον δὲ τὸ ἐπαγγελματικὸν αὐτοῦ εἶνε ἐντροπὴ καὶ ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐμπνέει σεβασμὸν. Οὐδὲν ὅμως ὅπως πταίει ὁ στρατιώτης δταν εἰ ἀνώτεροί του, ἐπιλήτμονες γενομένοι πᾶν καθήκοντα τῶν καὶ καταχρόμενοι τῆς ἐξουσίας, δι' ἧς ὁ νόμος τοῦ περιβάλλει, μεταχειρίζονται αὐτὸν εἰς ὑπηρεσίας ὅπως ξένους πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ Στρατιώτου καὶ ἀναρμόστους πρὸς τὴν ἀξιοπρεπείαν τοῦ ἐπαγγελματῆς τῶν.

Καὶ λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ γράψωμεν οὕτω πῶς, διότι ἡθάρθῃμεν πραγματικὸν ἄλγος, ὅπως τὸ ἡθάρθῃσαν καὶ ὅσοι ὄλβιος παρέρχοντο τὴν μετ' ἑβδόμην τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς τὴν παραλίαν τῆς πόλεως καὶ εἶδον ἕνα ἀρεμάνιον στρατιώτην πατέρ-χόμενον τὴν ὁδὸν τοῦ Φρουρίου καὶ κρατοῦντα εἰς τὰς ἀγκυλὰς, δίκην νταντῆς, ὅς μωρὸν παιδί, δὲν γνωρίζων τίνας ἀνταματικῶς.

Ὅταν εἰ ἀνώτεροι διαθέτουν τοῦ ὅτι αὐτοῦ στρατιώτης εἰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΟΝΟΤΕΛΕΣ

τάς άλλοτριάς αὐτάς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἰδικὰ τῶν καθήκοντα παραγνώριζουσι καὶ τὴν θέσιν τοῦ στρατιώτου ἐξευτελίζουσι.

Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα

Ἐπὶ τέλους ἐξεπληρώθησαν αἱ εὐχαι καὶ τῶν εὐνοουμένων πολιτῶν καὶ τοῦ «Φρουροῦ», ὅς τις πολλὰκις ἀπὸ τῶν μικρῶν στηλῶν του ἐρρηξε κραυγὴ διὰ τὴν οὐκ ἐκ τῆς κατάστασιν τῆς δημοσίας ασφαλείας εἰς τὴν ὁποία ἀπὸ τινος χρόνου διατελεῖ ἡ Ἐπαρχία Λευκάδος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἐπέιοθον πλέον ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια οὐχὶ μόνον δὲν εὐρίσκεται εἰς ἀνθρῶν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπίφοβον ἔφθασε σημεῖον, ἀπεφάνισεν νὰ συζήσῃ ἐνταῦθα Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἠπείρου ἵνα διατάξῃ τὴν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Λευκάδος σύστασιν Στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος ἐξ 20 στρατιωτῶν τοῦ 3ου Βυζωνικοῦ Τάγματός μετὰ τοὺς ἀναλόγους ὑπαξιωματικούς καὶ ὑπὸ τὴν διαίτησιν δραστηρίου καὶ ἱκανοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ταῦτα πρὸ ἡμερῶν ἐγνώρισεν εἰς τὰς ἐνταῦθα Ἀρχάς ἡ Νομαρχία Κερκύρας.

Ἡ παραγγελία αὕτη τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἠπείρου διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἀποσπάσματος ἐδόθη τὴν 24 παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως ταύτης μετὰ τὴν σήμερον περιήλθον 25 καὶ πλέον ἡμέραι καὶ τὸ ἀπόσπασμα εἰς αὐτὴν δὲν ἀφίκετο ἐνταῦθα. Τί συμβαίνει ἄρα γε; Διὰ τὴν τὴν βραδύτητα τῆς ἀφίξεως, τοῦ Ἀποσπάσματος, ἀφοῦ ἡ παρουσία του μετὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν σήμερον κατάστασιν εἶνε ἀνάγκαιοτατή;

Μήπως τυχὸν ἐμεσολάβησε καὶ τὸν δαιμόνιον Ταῦτ' καὶ μείνωμεν μετὰ τὴν χάραν;

Ἀπὸ θὰ τὸ δείξῃ ὁ χρόνος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐν προβεβηκίᾳ ἡλικίᾳ ἐξεμύτρησε τὸ ζῆν καὶ ἐκνέσθη χθὲς μεγαλοπρεπέστα ἡ σέδασι δέσποινα Δημητρούλα Καλῆν, χθὲς τοῦ μακαρίτου Ἀγγέλου Καλῆν καὶ μὴ τερ τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Καλῆν.

Τὰ ἀποφανώδη τέκνα τῆς συλλυπούμεθα ἐγκαρδῶς ἐπευχόμενοι τὴν εὖ ὕψους παρηγορίαν.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην δεινὴ συμφορὰ ἐπλήξε τὸν οἶκον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐμπόρου κ. Γεωργίου Φίλιππα. Ὁ ἀνελὴς Χίρων ἀφίστασεν ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν τῶν γονέων του τὸν πενταετὴ Ἀγγελον Σπυρίδωνα καὶ ἐξώθησεν αὐτοὺς εἰς ἀρατον θλίψιν καὶ ἀλγος.

— Ἐν ἐσχάτῃ ἐνδεῖα ἐτελεύτησε τὴν Τετάρτην ὁ ὀδοντοκτόντης Ζαφείριος Βρετός ἢ Ζαφειράς. Ἐν τῷ Ναφ ὁ δικηγόρος κ. Γεωργίος Φίλιππος ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον δι' αὐτὸν ἐξήρε τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος. Ὁ Βρετός καθ' ὅλον τὸν βίον του ὑπῆρξε πρότυπον τιμιότητος καὶ χρηστότητος, διακρίθεις ὡς εἰς τῶν σθεναρωτέρων ῥησοπαθῶν ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας, χρηματίας δὲ καὶ Δημογέρον.

Ὁ ἐν Κερκῇ ἐμπόρος κ. Σπυρίδων Καλαμάρας ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ Πάτρας, Ἀθῆνας καὶ Πειραιᾶ τεχνιδιὸν του, ἔνθα μετέβη καὶ ἐπρομηθεύθη ἀφθόνοι· τὰ δὲ τὸ ἐν Κερκῇ Ἐμπορικὸν αὐτοῦ Κατάστημα ἀναγκαιοῦντα εἶδεν.

— Τὴν Κυριακὴν ἀναχωρεῖ δι' Ἀθῆνας, ἔνθα προσκαλεῖται ὡς μάρτυς ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομίας κ. Κ. Δαγκλῆς.

ἐπὶ διετίαν παρὰ εἰδικῷ τεχνίτῃ παραμείνας ἐν Ἀθῆναις ὑποδηματοποιὸς κ. Σπυρίδων Τρωϊάνος πρὸς τελειοτέραν ἐκμάθησιν, κατήρτισεν ἐνταῦθα Ὑποδηματοποιεῖον ἐναντι τῆς οἰκίας τ. Νικολαΐδου, ἔνθα θὰ ἱκανοποιῇται καθὲς γούστο καὶ κάλλος.

ΘΕΛΕΤΕ νὰ ἐνδύσῃτε μετὰ γούστο;

Πηγαίνετε εἰς τὸ Νέον Ἐμποροραπτικὸν κατάστημα τῶν κ. Φίλιππα καὶ Μπάλλια, διότι ἐκεῖ θὰ εὕρητε τοιαύτην ποικίλιαν ὁραμάτων, ὥστε καὶ ὁ πλέον ἰδιότροπος χαρακτήρ ἱκανοποιεῖται.

Σπεύσατε λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸ Νέον Ἐμποροραπτικὸν Κατάστημα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πολλοὶ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως παραπονοῦνται ὅτι δὲν λαμβάνουσι ταχτικῶς τὸ φύλλον. Εἰς ἐργαλῆος δημοσίων ἔργων μᾶς εἶπεν ὅτι τοῦ καθυστερεῖται τοῦτο ἀπὸ τῆς 10 Σεπτεμβρίου καὶ ὅτι ἐνεκα τούτου δὲν ἔλαβε γινῶσιν τῶν γενομένων κατ' αὐτὰς δημοπρασιῶν.

Καλὸν εἶνε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ τὸ ἀτερον τοῦτο, καθόσον οὐκ ὀλίγα ζημιοῦται τὸ Δημόσιον.

Κύρια Συντάκτα

Δημοσιεύσατε, παρακαλῶ, ὅτι ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ τελευμένη ἐν τῷ χωρίῳ μας Ἀλέξανδρος τὴν 6ην προσεχούς μηνὸς Δεκεμβρίου, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 10ην Μαΐου, διότι τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐθεωρήσαμεν καταλληλοτέραν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν φίλων.

Ἀλέξανδρος 18 Νοβρίου 1899

Κωνσταντῖνος Δαμιανῆς

Εὐοκίεσται εἰς συμφέρουσαν τὴν οἰκίαν εὐτέρως καθεστῆναι καὶ εὐρυχωρὸς ἐν κεντρικῇ τῆς πόλεως θέσει.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Συμβουλευτῇ κ. Δημητρίῳ Π. Πατωκόδῃ.